

ПОТОЧЕ

Илюстриран
дълголетни
Вестник Заденца

15 Февруарий
1929 г.

Цена 3 лв.

Одобрено от Министерството на Народното просвещение съзаповед № 5395 от 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Но. Коюндженевъ, София, ул. Ц. Самуилъ, 50

БАБИЧКА

Картина от художника В. Стояновъ

СЪЧКО

Съчко, що се ешишъ,
Що се сърдинъ пакъ,
И навънка мрежинъ
Новъ памучентъ сиъгъ?

Уж сме ини познати,
И пръстинци ощъ,
(Мисля че сме съ братъ ти),
Пъкъ си тоалокъ лошъ.

Че, — и баба срича
Често тъзъ словаща:
Ни-кой не о-б-ча
Ло-ши-тъ де-ча!

Дъло ти Декемврий
Баше лошавъ, знамъ,
Но не те ли черви
Негониятъ срамъ?

Я недей се еши,
И се пакъ ласмий,
Та презъ тъмни мрежи
Сълнце да изгрей.

Амбру Заденца

ЦАНКО БАКАЛОВЪ-ЦЕРКОВСКИ

КЛЮВОТО нахадзе за разказът на Милен Георгиевъ, сашоцето сега можемъ да кажемъ за стихотворенията на Цанко Церковски. Още преди 30 години той пръвъ написа за нашият деша най-веселът и играен стихотворение. Въ първый на Церковски всичко като че ли оживява и се движи — топкова сж лени и весели, че те карая да се съмвърът отъ сърдце. Въ това отношение той е голъмъ майсторъ.

Народните весели и смѣшни пѣсни съ били богатъ изворъ, отъ който Церковски е черпилъ съ пълни шепи. И така е написълъ най-кубуватъ си стихотворения за деша. Кой отъ въсъ и вашият родители не знае веселоте на стихотворение „Качалки“:

Качалки, качалки,

Вънра азъ, дълга ласъ!

Що да сторя, какъмъ да съмъ?

Задържи мято не събрашъ,

Ала еще бахъ съмъ зехъ,

Галъръ попълъ възгоръ...

Качалки, качалки...

Вънра азъ, дълга ласъ!

Ами въ прочутите „кулесници“ му скондили стихотворения: „Лудъ Гидинъ“, „Преля баба“, „Лисица“, „Месецът руно“ и „За любов кумъ“, което печатане въ този брой на „Поточе“.

Ето:

— Да глада, Мери-Медено,
Преси ги руно нетрои...

Или:

Лудо шетъ —
Ни скою,

Качалки краинъ,
На чакъ...

Прочетете ги, та и юна ля отъ съмъзъ забъдътъ им да испадатъ.

Цанко Бакаловъ-Церковски е роденъ въ с. Бѣла-Черковъ презъ 1869 година. Умиръ на — преди две години — въ 1926 год. Дълги години учителствувалъ по селата. Следъ европейската война той е билъ малко години подъ ръба министъръ на Народната просвета и Благоустройството, пътищата и съобщенията. Първият му стихотворение съ събрани въ книгата „Детска раздумка“, печатанъ въ 1905 год., драгури съ разпръснати изъ разнитъ детски списания, на които е билъ единъ отъ най-добриятъ сътрудници.

Нече